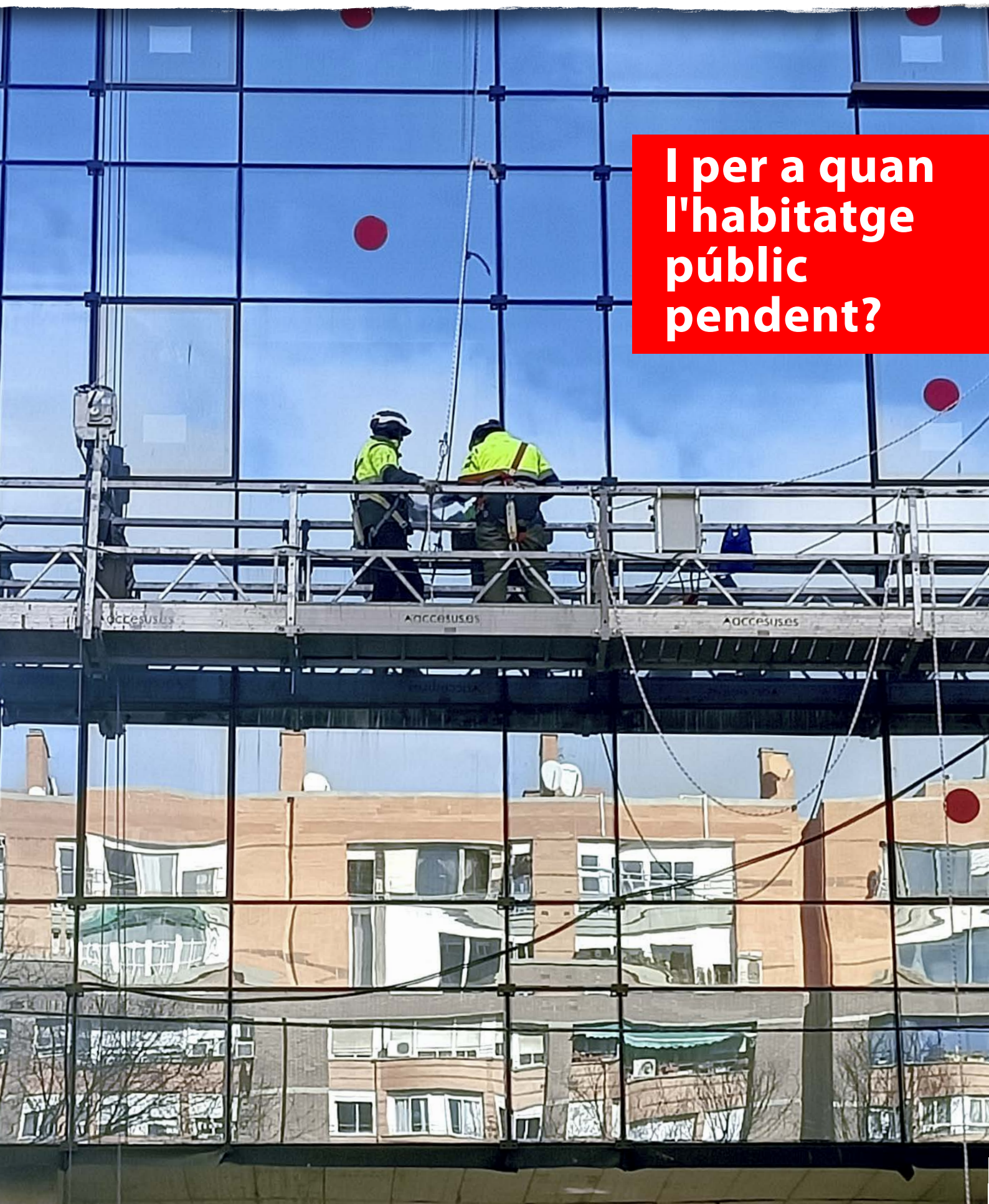

EL POBLENOU

Revista de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou - www.elpoblenou.cat - desembre 2023 - n. 124

**I per a quan
l'habitatge
públic
pendent?**

ÍNDEX

Editorial.....	3
Debat trampa al 22@	
En portada.....	4
El PAD no es pot debatre a correu	
On situem les polítiques de Memòria Democràtica?	
Fem de l'antic transformador la plaça Manel Andreu	
Parlem amb... Josep Roca Cladera	
L'Oasi de La Clandestina	
Preemergència per sequera	
Patrimoni.....	12
La Escocesa	
Barriactiu.....	14
Tots els colors del Poblenou	
Salut.....	14
Salut i joves	
Apropem-nos / Pla comunitari.....	16
Obrint portes amb clau de gènere	
Espai violeta.....	17
Consells de Feminismes, espais de participació	
Vida de barri.....	18
RESPIRA	
Receptes del món.....	20
Les postres de la Wefak, la basbussa	
Tauler de notícies.....	22
Medalla de bronze dels premis Sant Martí	
Apropem-nos amb les dones de Gaza	
Les infermeres diem prou	
Seguiment retirada tanca plaça Mercè Sala	
Anem a dinar al menjador comunitari	
El piano del compositor Xavier Benguerel a la Sala Beckett	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria: dilluns, de 11 a 14 h i dimecres, de 16 a 19 h
 Assessoria urbanística: dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: CP:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 25 € ☐ Quota de suport de € ☐

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

IBAN:

(Signatura) _____

Revista *El Poblenou* n.124
 DESEMBRE - 2023

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Marc Andreu, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Toni Coll

Col·laboracions: Grup Veïnal Promotor de la plaça Manel Andreu, Marika Charlier, Benedetta Rodeghiero, Manel Pascual, Xavier Suárez, Doris Boira, Grup de Dones de l'AVV del Poblenou

Coordinació: Toni Coll

Fotografies/gràfia: Joan Maria Soler, Salva Clarós, Toni Coll, Imatges IA

Portada: Foto Joan Maria Soler

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat:
 comercialelpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. Els articles de la Redacció sempre són en català, però respectem les altres llengües triades pels col·laboradors. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Debat trampa al 22@

Ens esperàvem que tard o d'hora sortiria el tema de la requalificació de sostre d'activitat a habitatge, però no tan aviat. No ha passat ni un any i mig de l'aprovació definitiva del nou pla 22@ i ja tenim el sector empresarial, acompanyat de diverses forces polítiques, reclamant reconvertir les oficines del 22@ que no s'ocupen en habitatge. Convertir sòl industrial en habitatge, a Barcelona, és el millor negoci a què pot aspirar un inversor. Aquesta transformació clarament especulativa l'hem viscut des de fa molt temps al barri, sobretot des de la construcció de la Vila Olímpica.

El nou pla ja ha reduït el sostre d'activitat de 540.000 m2 a 400.000. Però la ciutat necessita mantenir el sòl destinat a activitat econòmica. No podem dependre només de la indústria del turisme que, entre altres coses, aboca els barris a un procés de gentrificació inacceptable. Les oficines, en si mateixes, no són dolentes, depèn del seu ús; que els promotors prefereixin mantenir-les buides en comptes de rebaixar el preu del lloguer perquè hi entrin activitats socialment interessants i necessàries, indica clarament l'interès especulatiu de les seves inversions. Sembla que estan interessats a reduir l'activitat econòmica de la ciutat per a ser més dependents encara de la indústria del turisme.

Dels 4.000 habitatges de protecció oficial que el pla 22@ inicial de l'any 2000 preveia, encara falta construir-ne més de 2.000. I han passat 23 anys! El nou pla en preveu 6.500 d'assequibles. La construcció d'aquests ha de ser la prioritat absoluta de les administracions. No podem admetre que es construeixi més habitatge privat a preus inaccessibles a la major part dels veïns.

En les al·legacions que l'AVV va presentar a l'aprovació del pla 22@ reclamàvem, entre altres qüestions, que el 100% del nou

habitatge fos assequible (públic i de lloguer per ser més precisos), que el sostre destinat a oficines no superés el 10% del total, que s'ampliés l'àmbit del pla per aconseguir més habitatge públic.

Amb l'excusa que el pla havia de ser viable econòmicament, l'Ajuntament no va acceptar la nostra al·legació sobre l'habitatge i va obrir el meló a l'habitatge privat. És un escàndol parlar de viabilitat econòmica quan a la pràctica ara podem comprovar que el sector immobiliari pot permetre's el luxe de tenir les oficines buides i aquí no passa res. El negoci continua. És fàcil d'entendre si tenim present que l'edificabilitat inicial dels solars era de 2 i ara és de 3,2. Els propietaris gairebé poden duplicar el sostre edificat.

Malgrat aquest ampli marge de benefici, l'avarícia dels propietaris no té límits. Considerem que la qüestió no està a acceptar la trampa d'una nova modificació del 22@ per a reconvertir les oficines buides en habitatge, una part lliure i una de protegit (després ho demanaran per a les que ja estan en funcionament, ja que l'habitatge és més lucratiu) o en residències per a estudiants, sinó que l'Administració pública (Generalitat i Ajuntament) es posi les piles i construeixi ja els 2.000 habitatges protegits previstos l'any 2000 i iniciï els tràmits per a aconseguir la cessió anticipada dels sòls per fer els 6.500 habitatges públics i de lloguer que preveu el nou pla.

Mentrestant, atenent als aspectes socials i sostenibles que ha de tenir la transformació urbanística d'acord amb la llei, ¿per què no plantejar-se que les oficines buides se cedeixin temporalment a l'Administració per activar equipaments necessaris per al barri o per destinar-les de forma temporal a habitatge d'emergència per a persones amb risc d'exclusió social?

La Junta de l'AVVP

Amb el suport de:

El PAD no es pot debatre a correccueta

Quan ens hi posem?

A l'inici de cada mandat ens trobem amb la necessitat d'encarar i embastar l'acció política del govern del Districte; som molt conscients que prioritzar és una feina complexa, però es fa imprescindible quan s'afronten quatre anys de gestió pública des d'un districte com el de Sant Martí, amb barris molt diversos i amb moltes, massa, qüestions per resoldre.

La definició del Pla d'Actuació del Districte (PAD) és, segurament, un dels moments que evidencia més clarament el tarannà, la voluntat política, les formes i maneres dels responsables i gestors polítics del govern constituït al Districte. Però, set mesos després de la constitució de l'Ajuntament (quatre de la constitució del nou Consell de Districte), encara estem pendents que se'ns comuniqui el calendari i el procés per definir en el PAD quines seran les prioritats del mandat i de quina manera participaran en aquest procés les entitats, col·lectius i el veïnat dels diferents barris del Districte.

Sembla que, en el millor dels casos, anem al ralenti. En el pitjor, ens podem trobar davant d'una manca de voluntat política per part del govern del Districte de fer aquest procés de prioritització de manera participada.

Una bona part de les peticions de l'Associació de Veïns i Veïnes no són noves, s'arrossegueu al llarg del temps i ens obliguen a persistir en qüestions que fa molt que caldria com a mínim haver encarat. Com dèiem al començar aquest article, entenem que les accions no es resolen d'un dia per l'altre, però sí

que es pot percebre de manera ràpida la voluntat d'escoltar, valorar, considerar o no, quines mesures s'haurien d'incloure en un acord de Districte, que serveixi de guió de l'actuació del mandat fins al 2027, sabent que moltes d'aquestes no s'esgoten en quatre anys, sinó que exigeixen una acció continuada dels gestors municipals i de seguiment per part del veïnat.

No volem ara enumerar quines són les accions que prioritzaríem des de l'AVV del Poblenou, perquè entenem que cal una mirada conjunta, transversal i genèrica de les necessitats de tots els barris del Districte, però sí que volem destacar quins calaixos hauríem d'obrir i quins són els prestatges amb actuacions pendents que situarem, en el moment que ens donin oportunitat, en el debat col·lectiu per prioritzar les inversions municipals al Districte en general i al Poblenou en particular.

Quan mirem la calaixera on desem els temes pendents i on anem incorporant noves necessitats que sorgeixen amb els canvis estructurals, socials i demogràfics a què el barri està sotmès, veiem grans calaixos etiquetats temàticament.

El primer que trobem és el calaix **"Garantir l'accés a l'habitatge"**, on tenim tots aquells projectes i compromisos incomplets de les administracions municipals, nacionals i estatals d'invertir per fer habitatge públic i de lloguer. Es fa imprescindible ja la projecció i calendarització per construir el parc d'habitatges públics i de lloguer previst en el planejament del 22@ i en

les remunes derivades.

A sota veiem el calaix **"Contra les desigualtats i la pobresa"**, on cada cop s'incorporen noves necessitats que hem d'afrontar com a societat davant l'augment de les desigualtats. Volem espais de treball col·lectiu amb els equips de serveis socials, acolliment, espais de suport. Aprofundir en propostes com el Vila Veïna i potenciar espais comunitaris de suport mutu. El pla comunitari Apropem-nos en seria un exemple clar.

Un calaix que cada cop acumula més necessitats i que costa d'obrir és el de **"Fer front a la crisi ecològica"**, que va paral·lel al calaix de **"Mobilitat sostenible"**. Al fons d'aquest calaix hi trobem projectes de continuïtat d'anar creixent en la pacificació i concreció de nous eixos verds que entrellacin els carrers del barri. Des de l'AVV estem treballant en la constitució de la primera Comunitat Energètica de Barri que treballa per canviar el paradigma de consum i distribució del mercat elèctric. Aquí l'Ajuntament hi pot col·laborar amb la seva capacitat de fer créixer els espais de producció d'energia (pèrgoles i instal·lacions fotovoltaïques) en espais i equipaments públics. ¿Us imagineu que la semicobertura de la Gran Via, al seu pas per Sant Martí, estigués folrada amb plaques de producció energètica que es distribuís posteriorment entre comunitats dels barris veïns?

Un calaix que haurem d'encolar de tant obrir i tancar és el de **"Espai públic i convivència"**: la Rambla i el descontrol de les terrasses, la consolidació de la superilla, la neteja i manteniment

dels espais verds i jardins, l'ús intensiu de l'espai públic i la convivència amb el veïnat, etc., són temes que han d'estar permanentment oberts i en procés de valoració conjunta entre Districte i veïns i veïnes.

Ara ens trobem dos calaixos encallats, d'aquells que necessiten cera per fer-los lliscar i poder-los obrir, on guardem temes genèrics i transversals: el calaix corcat de **"Participació i teixit social"** i el calaix pendent d'envernissar de la **"Revisió de la xarxa d'equipaments"**. Demanem voluntat política per treballar de forma empàtica i capacitat de diàleg per obrir aquests calaixos durant aquest mandat definitivament. Per part de l'AVV tenim aquesta voluntat d'encarar temes com un nou pla d'equipaments en què cal situar les escoles pendents, el nou poliesportiu i equipaments de proximitat aprofitant l'espai públic dubtosament cedit a la Cambra de Comerç.

És una calaixera vetusta que complementem amb compartiments en cap cas estancs com els de **"Salut universal"** que enllaça directament amb el de la revisió dels equipaments necessaris o amb la necessitat d'un pla per assegurar l'erradicació de l'amiant del barri o el calaix que hauria de desbordar de propostes per garantir una **"Educació i cultura per a tothom"**.

Així, doncs, estem segurs que el Pla d'Actuació de Districte (PAD) és un debat que permet obrir i tancar i remenar en molts calaixos, però no pot ser mai un debat superficial ni fet a correccueta..

Junta de l'AVVP

memòria

1. f. [FS] [LC] [PS] Facultat de recordar.

facultat

1. f. [LC] [DR] Poder, dret, de fer alguna cosa.

dret

[DR] [ECT] [PO] Facultat d'exigir que ens és degut, de fer allò que la llei no defèn, de tenir, exigir, usar, etc., allò que la llei d'autoritat estableix a favor nostre.

poder

1. f. v. aux. [LC] Davant d'infinitiu, ésser capaç físicament o mentalment, tenir la força, l'habilitat, els mitjans de fer l'acció indicada per aquell infinitiu.

On situem les polítiques de Memòria Democràtica?

El 28 de setembre passat el plenari del nou Consell de Districte de Sant Martí va aprovar el Cartipàs que marca la divisió de les responsabilitats del nou equip de govern del Districte. En aquest cartipàs es distribueixen les responsabilitats en diferents Consells Sectorials repartits de la següent manera: Consell Escolar, Consell de Salut, Consell de Prevenció, Seguretat, Convivència i Civisme, Consell de Feminismes, Igualtat i LGTBI, Consell de Cultura i Patrimoni, Consell de Mobilitat i Accessibilitat, Consell de Promoció Econòmica, Consell d'Esports, Consell d'Emergència Climàtica i finalment Consell de Persones Grans.

Moltes persones, entitats —memorialistes o no— i col·lectius veïnals ens han expressat l'estranyesa de no veure reflectit en el Cartipàs un espai on treballar la Memòria Democràtica. En els dos darrers mandats com a mínim, hi ha hagut al Districte un Consell de Memòria Democràtica, que amb més o menys encert ha servit perquè entitats i col·lectius hàgim pogut debatre i treballar accions en favor de posar en relleu el passat dels nostres barris.

El patrimoni industrial com a testimoni del passat obrer del Districte, el valor dels arxius històrics de barri, la necessitat de valorar les lluites pels drets democràtics a la nostra societat per encarar el futur, el debat sobre el nomenclàtor dels nostres carrers..., necessiten un espai orgànic que tracti la memòria democràtica com a línia estructural en la gestió pública del Districte, en coordinació amb la continuïtat de les polítiques de Memòria Democràtica de l'Ajuntament de Barcelona.

Entitats i col·lectius, que han participat en l'antic Consell existent, com són l'Arxiu Històric del Poblenou, l'Associació Patrimoni Industrial de Catalunya, la Biblioteca Sant Martí de Provençals, la TV-Clot-Sant Martí, l'AVV Poblenou, AKASHA Hub, la Societat Estudis La Verneda, la Biblioteca Ramon Alòs, l'Associació Veïnal Provençals Mar, el CESMP, la Comissió Memòria i Gènere, el Casal Gent Gran Sant Martí, l'Agrupació per la Protecció del Patrimoni (Apropat), l'AVV Clot-Camp de l'Arpa, entre altres, ens sentim orfes amb l'aprovació d'un Cartipàs de Districte que obvia el dret de reivindicar la memòria democràtica dels barris i del seu veïnat.

Demanem, exigim, que els responsables polítics del districte de Sant Martí recuperin el Consell de Memòria Democràtica en el cartipàs del mandat 2023-2027 i es nomeni un conseller o consellera responsable de l'àrea, amb capacitat de treballar amb les entitats i el veïnat dels diferents barris la indispensable memòria que ens acosta a un present responsable i a un futur digne.

Junta AVV Poblenou

En aquest QR podeu adherir-vos a la campanya i acompanyar i participar en els grups de debat que estem treballant en la definició de la proposta. Fins ara ja són més de tres centenars llargs de veïns i veïnes que han signat per donar suport a la proposta davant el govern del Districte i els grups municipals perquè es tingui en consideració en el moment de concretar actuacions del govern municipal.

Plaça Manel Andreu: volem zona verda!

Properament s'aprovarà el PAD (Pla d'Actuació del Districte) de Sant Martí, on es planifiquen les obres que s'hauran de realitzar durant aquest mandat municipal. És molt important que al proper PAD es contempli una plaça verda i l'adequació del solar que ocupava l'antic transformador entre carrer de Castella (davant els Bombers) i el carrer de Sant Joan de Malta (davant de l'escola Sant Martí), com també els seus entorns. Demanem també que abans d'actuar se certifiqui si el solar té o no terres contaminades.

Com a grup veïnal promotor, reivindiquem el sanejament i la recuperació d'aquest aquest espai, al qual volem que sigui assignat el nom de Plaça Manel Andreu en memòria del conegut activista sindical i veïnal poblenoví que va impulsar la lluita per treure el transformador i recuperar aquest espai com a zona verda.

La finalitat d'aquest qüestionari és conèixer la teva opinió i aconseguir el màxim suport per fer arribar al Districte aquesta petició, llargament reivindicada pel barri del Poblenou

Fem de l'antic transformador la plaça Manel Andreu

Una lluita veïnal de dècades que cal que el Districte entomi en aquest mandat

Som conscients que els canvis en l'espai públic per part de les administracions no són fets que es facin d'un dia per l'altre. Els col·lectius veïnals estem acostumats a les lluites llargues i insistents i massa vegades frustrants, però no defallim, impliquem el veïnat, la societat civil, en aquelles lluites que sabem justes.

En aquest cas ens podem remuntar a l'any 2002, quan el consistori va proposar traslladar l'obsolet transformador elèctric que ocupava el solar entre els carrers de Castella i Sant Joan de Malta, a l'espai reservat que després ha ocupat l'escola Sant Martí. L'oposició veïnal massiva va evitar aquell trasllat. I no va ser fins al 2011 que l'Ajuntament, probablement davant les eleccions municipals d'aquell moment, es va comprometre a enderrocar el transformador. Quatre anys més, un mandat més perdut, i després, el novembre de 2017, finalment l'enderroc de l'antiga subestació transformadora del Poblenou es fa realitat.

Des de llavors fins avui, tot aturat de nou, malgrat la insistència dels col·lectius veïnals i la comunitat educativa de l'escola Sant Martí perquè el solar, qualificat de zona verda, s'urbanitzi. El solar continua sent un espai inhòspit, erm, probablement contaminat i abandonat, només dignificat pels senyals de vida ciutadana que, malgrat tot, li donen els escolars en moments puntuals.

En el passat mandat, aprofitant la iniciativa dels pressupostos participatius, un grup de veïnes i veïns, conjuntament amb algunes entitats i l'AFA de l'escola Sant Martí, van presentar un projecte de dignificació del solar en què es proposava iniciar les anàlisis i, si calguessin, els treballs de descontaminació del sòl i la redacció d'un projecte de nou espai verd, la plantació d'arbrat, creació de zones d'ombra, espais d'estada, jocs infantils i usos múltiples. Un treball de disseny participat per a enfortir les relacions entre el veïnat, l'escola, els equipaments de l'entorn i adaptat a l'actual

situació d'emergència climàtica..., un espai de barri i per al barri, en definitiva.

El projecte presentat va ser el sisè més votat dels divuit presentats a tot el districte de Sant Martí. Malauradament, al final, el projecte no va passar el filtre políticotècnic, i no va ser inclòs en els projectes aprovats.

És, agafant com a base aquest projecte, que un grup de veïns i veïnes, acompanyats de diverses entitats a l'entorn de la Taula de l'Eix Pere IV i l'AVV del Poblenou, hem engegat un procés de debat i valoració de propostes, i una campanya de recollida de signatures per assegurar que el projecte d'urbanització del que volem que sigui la futura plaça de Manel Andreu sigui inclòs com una prioritat en el Programa d'Actuació del Districte (PAD) i el Pla d'Inversions Municipal (PIM) 2023-2027.

Grup Veïnal Promotor de la plaça Manel Andreu

Parlem amb...

Josep Roca Cladera

Josep Roca Cladera és catedràtic de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i autor de l'estudi Escalfament global a les ciutats espanyoles. Va dirigir l'equip de l'UPC que va realitzar un estudi sobre la situació al Poblenou que va servir de base per elaborar conjuntament amb l'AVV la Guia per a la rehabilitació climàtica del Poblenou.

Josep, d'ençà que vàrem fer la Guia del Poblenou, entre el 2021 i el 2022, hem vist com les temperatures han anat pujant, sobretot aquest estiu passat. Com afecta el canvi climàtic les conurbacions urbanes? Què s'entén per illa de calor?

A Espanya, l'estiu del 2022 va ser el període més càlid mai aconseguit. Les onades de calor se succeïren de forma continuada. El 2023, encara que a la península Ibèrica no se superarà el rècord del 2022, amb tota seguretat serà, a escala mundial, l'any més càlid des que hi ha

sèries històriques. En el cas de les ciutats i de les aglomeracions urbanes la situació encara és més preocupant, ja que les afecta, a més de l'escalfament global del planeta, l'Illa de Calor Urbana (ICU). Les ciutats acumulen calor respecte al seu entorn rural, degut a les característiques dels paviments i dels edificis, que no permeten l'adequat alliberament de l'escalfament produït per la radiació solar. El reduït albedo (és a dir, la proporció d'energia solar entrant reflectida pels materials urbans) provoca el sobreescalfament de les àrees urbanes respecte als seus entorns rurals. Fet que es manifesta especialment a la nit, període en què la ciutat no es refresca de forma adequada, mantenint les elevades temperatures més enllà, quan hi ha onades de calor, de les que permeten el descans. Les nits tropicals (amb temperatures mínimes superiors a 20 °C) o tòrrides (amb mínimes superiors a 25°C) són moneda corrent a casa nostra.

I a Barcelona i concretament al Poblenou com ens afecta?

A Barcelona, i més encara al Poblenou, la proximitat del mar apaivaga els efectes més negatius de les onades de calor durant les hores diürnes. La brisa marina suavitza les temperatures extremes, les quals molt rarament superen els 35°C. L'elevada humitat relativa, però, incrementa la temperatura de sensació humana. A Barcelona una temperatura màxima superior a 35°C, amb una humitat del 60%, representa una temperatura de sensació superior a 45°C. Però és, sobretot, a les nits quan els efectes de les elevades temperatures són més acusats donat que la proximitat del mar no serveix per a dissipar el sobreescalfament diürn. Les onades de calor nocturnes són, per tant, molt més nombroses a Barcelona i també al Poblenou.

Per limitar els efectes sobre la salut deguts a l'augment de les temperatures, a Barcelona s'estan implementant refugis climàtics en algunes escoles, equipaments i parcs. Més enllà que des de l'AVV considerem que no es dediquen prou recursos per crear-ne més, creus que poden haver-hi altres mesures en el disseny de la ciutat que redueixin la temperatura als nostres barris, és a dir, és possible convertir tot el barri en un refugi climàtic?

La política de refugis climàtics està bé, però no aconsegueix erradicar el problema de fons. Els equipaments no solen estar oberts els caps de setmana. I tampoc resol el problema de l'escalfament nocturn. Són necessàries altres mesures, com incrementar l'albedo dels espais públics (i dels edificis), esponjar la ciutat (fent-la menys densa), incrementar la *sky view factor* (fracció de cel visible des de terra) i, sobretot, impulsar decididament el verd.

En la Guia s'indica que de les 136 hectàrees de planejament qualificat de verd en el nostre barri, només 36 són realment verdes, les altres són espais pavimentats i places dures. És molt important enverdir tot el barri? Per què?

El verd urbà real, no pas les “zones verdes” oficials, té un acusat efecte suavitador de les temperatures (a més de molts altres beneficis ecosistèmics, socials i ambientals). Són veritables “illes de fred” dins de l'ICU. A més són factors de millora de la salut humana: l'OMS indica que tota la població hauria de viure a menys de 300 metres d'un parc urbà de, com a mínim, mitja hectàrea (5.000 m²). A Barcelona menys del 30% dels habitatges compleixen aquest requeriment mínim. Tornant al clima, els espais verds tenen una doble virtut: 1) al tractar-se d'espais permeables, permeten alimentar la recàrrega de l'aquífer, reduint l'escorrentia i regulant en part les inundacions en cas de pluges torrencials, i 2) al tractar-se d'espais verds, redueixen les temperatures. Per desgràcia al Poblenou no tots els “parcs” compleixen adequadament aquestes funcions.

Des de la primavera, a més, estem patint una altra conseqüència del canvi climàtic: una sequera excepcional i prolongada, que ve d'abans. La res-

posta de l'Ajuntament ha sigut imposar severes restriccions al reg de les zones verdes. Això ha provocat la mort de moltes plantes i arbres, i ha posat la resta en una situació d'estrès hídric que fa perillar la seva supervivència. Creus que reduir tant el reg ha estat una decisió correcta?

En primer lloc un matís, crec que la restricció de reg ha vingut obligada per la Generalitat. I és la Generalitat qui ha de rendir comptes. La política de no reg dels espais públics és d'una acusada irresponsabilitat. No solament

dificulten, quan no impedeixen, que les zones verdes compleixin la seva funció moderadora de les elevades temperatures, també fa perillar la supervivència de les espècies, amb greu conseqüència des de la perspectiva de la biodiversitat. La tendència a l'increment dels períodes de sequera a l'àrea mediterrània i a la península Ibèrica és coneguda des de fa dècades. La gran sequera del 2007-2008 va ser un toc d'atenció. Llavors es van construir dues dessaladores a Catalunya. Des de llavors cap altra nova dessaladora s'ha posat en marxa. I la reutilització de l'aigua regenerada és, encara, una excepció. La Generalitat i no pas el “clima” és la responsable del dèficit d'aigua per a la societat. I és la Generalitat qui ha de prendre de forma urgent les mesures per pal·liar el creixent dèficit d'aigua. Demanar que no es regui, com també reduir el ja molt minvat consum (per sota, a Barcelona, dels mínims que aconsella la OMS), no és la política correcta.

Ara que les restriccions d'aigua són inevitables, com s'ha de prioritzar la

Cal impulsar decididament el verd

La restricció del reg del verd públic és una irresponsabilitat

La tendència a l'increment dels períodes de sequera és coneguda des de fa dècades

poca que tenim? Hi ha altres maneres d'obtenir aigua per al reg?

Ja s'ha indicat: la dessalinització i la regeneració són els principals camins a emprendre. L'emmagatzematge de l'aigua de pluja (especialment en els períodes de pluges torrencials), i la seva depuració i reutilització posterior és un element clau. Els sistemes urbans de drenatge sostenible poden, en aquest sentit, tenir un protagonisme especial.

Dies enrere un nou temporal es va tornar a endur-se sorra de les platges del Poblenou i part de les infraestructures del litoral del barri. Haurem d'assumir que el canvi climàtic farà desaparèixer les nostres platges?

La sorra de les platges, la seva preservació, és un bé preuat. Cal fer els esforços necessaris per a preservar les platges i el seu entorn marítim. Per exemple, plantar posidònies, i no solament restituir la sorra, és una necessitat imperiosa. Però no hi ha dubte que el progressiu increment del nivell del mar, com també els esdeveniments extrems de pluja i vents posen en perill de forma acusada el litoral marítim del Poblenou.

Sobre tots aquestes temes vols fer alguna observació més?

Solament desitjar a la revista i a l'AVV molt èxit i coratge per a afrontar el repte climàtic.

Marike Charlier / Joan Maria Soler

L'Oasi de La Clandestina,

un nou laboratori pel clima al barri de Provençals del Poblenou

màtics. Amb l'ajuda de diversos professionals de l'arquitectura, el paisatgisme, la biologia i la fusteria el jovent va realitzar uns elements d'ombra, uns elements per seure i un petit ecosistema de plantes aquàtiques per a una bassa existent d'aigua recuperada, a més de plantar dos arbres i unes enfiladisses. Amb l'ajuda d'un equip expert en audiovisual social, el jovent va documentar tot el procés des de la seva pròpia mirada.

A banda de la millora física i climàtica de l'espai, el projecte ha tingut un impacte significatiu en l'àmbit pedagògic: la construcció col·lectiva ensenya a escoltar, col·laborar, fixar l'atenció, aturar-se, estar en silenci, comunicar, documentar, cuidar les persones i l'entorn.

Les pindoles educatives emprades conformen un cos de material didàctic disponible per als Instituts que vulguin replicar la mateixa experiència i metodologia.

El 20 d'octubre passat es va celebrar la jornada final per presentar els resultats del projecte i oferir, mitjançant una taula rodona oberta a entitats del barri, professionals del sector i representants de l'administració pública, l'oportunitat de reflexionar conjuntament sobre el rol dels refugis climàtics a escala de barri i els recursos necessaris per a implementar-los.

L'Oasi de la Clandestina seguirà oferint al jovent del barri i al veïnat tallers de manteniment i millora de l'espai per continuar experimentant i aprenent al voltant del clima tot millorant el refugi pel bé de qui el vulgui habitar.

Benedetta Rodeghiero

Arquitecta i facilitadora. Lemur

El projecte, desenvolupat de desembre 2022 a novembre 2023, ha estat impulsat per Lemur, Laboratori d'emergències urbanes, amb la col·laboració de: INS Maria Espinalt, INS Quatre Cantons, La Clandestina del Poblenou, El Catalejo, La Taula de l'Eix Pere IV, Vivier Tres Turons, i amb el suport de la subvenció Impulsem el que fas 2022 de l'Ajuntament de Barcelona.

L'emergència climàtica és una realitat complexa que demana respostes multiescalars entre les quals no poden faltar propostes a escala de barri. Necessitem definir metodologies, itineraris formatius i d'inserció laboral i generar una xarxa forta de col·laboració i suport mutu entre entitats, veïnat, administració, institucions educatives, professionals i empreses del sector de l'arquitectura, l'urbanisme, el medi ambient, el paisatgisme i la salut, per ampliar i enfortir la xarxa de refugis climàtics a la ciutat.

El Planter de Can Ricart ha estat un procés col·lectiu de formació i cocreació per posar en marxa un laboratori pel clima adreçat a persones joves al districte de Sant Martí a través d'una formació en resiliència climàtica, fusteria i paisatgisme i la realització d'un refugi climàtic a l'espai de L'Associació Cultural La

Clandestina del Poblenou, l'Oasi de La Clandestina, com el van anomenar els joves constructors.

La finalitat del projecte era generar consciència climàtica, oferir eines per a l'acció de mitigació en vista d'una possible sortida laboral en aquest sector i obrir un espai de benestar climàtic per al veïnat del barri.

Un grup de joves de 3r de l'ESO dels Instituts Maria Espinalt i Quatre Cantons (aquest últim només a la primera part del projecte) va rebre una formació vivencial sobre l'impacte de l'emergència climàtica i els refugis climàtics a escala de barri com a resposta resilient. Els participants van aprendre de forma col·laborativa nocions sobre canvi climàtic, cicle de l'aigua, energia, qualitat de l'aire, sistemes vegetals, tipologies i tècniques de construcció de refugis cli-

Comunicat

Preemergència per sequera:

front comú d'entitats veïnals, socials i ambientals per denunciar la mala gestió de l'aigua per part del Govern

- Denunciem la poca fermesa del Govern davant els interessos econòmics i els grans consumidors per fer front a la manca d'aigua.
- Alertem d'un possible increment de la factura de l'aigua a l'Àrea Metropolitana de Barcelona que pot posar en risc l'accessibilitat econòmica del dret a l'aigua.
- Les organitzacions exigim transparència i que es publiquin les dades de consums d'aigua dels grans consumidors.

El 21 de novembre passat es declarava l'estat de preemergència per sequera a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i al sistema Ter-Llobregat. L'estat de les reserves a les Conques Internes de Catalunya (CIC) es troba al 18,45%, el volum més baix mai registrat. Haver arribat fins aquí era evitable. Calia valentia per reduir la demanda d'aigua, però el Govern ha donat l'esquena a les evidències científiques i no ha volgut abordar el model actual de creixement econòmic que és intensiu en l'ús d'aigua.

En aquest sentit, destaquem que el pla de gestió de l'aigua de l'Agència Catalana de l'Aigua preveu un 25% d'augment del turisme per al 2039. Alhora, destaquem exemples com el Pla Director Urbanístic Metropolità que contempla 200.000 nous habitatges, la nova terminal de creuers, la tercera pista de l'Aeroport del Prat o el projecte Hard Rock al Camp de Tarragona, que augmentaria un 20% el consum del transvasament d'aigua de l'Ebre a través del CAT (Consorci d'Aigües de Tarragona).

Mesures en preemergència i falta d'ambició amb els grans consumidors

Valorem positivament la moratòria que es va anunciar fa uns dies per a noves llicències d'activitats econòmiques amb una despesa elevada d'aigua. Tanmateix, lamentem que aquesta decisió arribi tard i no es plantegi com una mesura estructural, tenint en compte la mancança d'aigua que hi ha al país. Catalunya necessita reduir el nombre de

turistes que arriben cada any i que fan un consum d'aigua molt superior al de la ciutadania que hi viu, disminuir la cabanya ramadera intensiva i especialment la porcina, ja que la contaminació excessiva per purins de pous i aqüífers els deixen inservibles, i fer un replantejament del model agroindustrial, ja que actualment s'exporta cap a l'estranger un 65% de la fruita. És a dir, Catalunya està exportant una aigua que no té en forma de carn i fruita.

Manca de dades

El novembre de 2022, la major part de les Conques Internes de Catalunya entraven en estat d'alerta per sequera i s'activaven les primeres restriccions d'aigua per a les activitats econòmiques i els municipis. Un any després, les dades sobre la reducció dels grans consumidors encara no s'han publicat. A més, no s'ha aplicat cap sanció per incompliment de les restriccions de consum. Exigim que les dades dels grans consumidors siguin accessibles per a tota la ciutadania.

Alerta pel possible augment de la pobresa hídrica

El 2010 l'aigua va ser reconeguda com un Dret Humà i entre les seves definicions es troba la dimensió de l'accessibilitat econòmica de l'aigua, que implica no destinar més d'un 3% dels ingressos a pagar els rebuts de l'aigua. Segons l'Institut Metròpoli, a l'AMB el 9,7% de les llars destinen més d'un 3% al pagament de les seves factures d'aigua i, per tant, pateixen pobresa hídrica, un percentatge que podria incrementar-se si la tarifa augmenta. Alertem que Aigües de Barcelona des del 2022 proposa augmentos tarifaris, amb la sequera com a pretext, i reclamem no permetre un augment tarifari mentre l'operador privat té uns beneficis anuals de 20 milions d'euros. Segons l'Observatori de Preus de l'Aigua de l'ACA, la gestió privada de l'aigua a Catalunya ofereix de mitjana uns preus un 22% més cars que la gestió pública. Barcelona, de fet, és la regió de l'Estat espanyol amb la factura de l'aigua més cara.

ET DIUEN QUE PUJARÀ EL REBUT DE L'AIGUA PER LA SEQUERA, PERÒ NINGÚ ET DIU QUE AGBAR GUANYA 30M€ ANUALS

#NoEnRaja

ET DIUEN QUE NO PLOU PERÒ NINGÚ T'EXPLICA LA MALA GESTIÓ QUE ES FA DE L'AIGUA

#NoEnRaja

Pel que fa a l'aigua regenerada, és una bona opció per a l'abastament metropolità, tal com està impulsant l'ACA, sempre que es conservi la gestió pública d'aquestes infraestructures i el seu objectiu de millorar la qualitat ambiental de les masses d'aigua i la regeneració d'aqüífers com el Delta del Llobregat.

Alerta sobre la sobreexplotació d'aqüífers i els transvasaments

El model de creixement turístic i urbanístic s'ha dut a terme al marge de les capacitats hídriques del territori i a costa de les necessitats socials dels veïns i les veïnes. Les mesures per assegurar l'abastament d'aigua a l'Àrea Metropolitana de Barcelona no poden passar per la sobreexplotació de recursos hídrics, com ha passat històricament amb el riu Ter ni l'intent de fer arribar el transvasament de l'Ebre fins a Barcelona.

En aquest QR trobareu el comunicat sencer així com les entitats signants, entre elles la FAVB. I informació sobre la campanya:

#NoEnRaja

La Escocesa: de vapor tèxtil a fàbrica de creació, enmig d'una tempesta especulativa

Amb motiu del festival participatiu RE-LLIGAR, celebrat els dies 18 i 19 de novembre, la comunitat d'artistes de la fàbrica de creació La Escocesa va portar novament al carrer el debat sobre present i futur d'un Poble nou que es transforma en direccions diverses, a vegades contradictòries, i amb diferents velocitats. En el cor del debat s'hi dibuixava la trajectòria dels habitants de La Escocesa, els artistes, que han sigut en els darrers vint anys l'ànima viva d'una fàbrica i d'una barriada en silenci. La voluntat sempre ha sigut relligar, connectar, revivre, per sortir de l'abandó.

Col·lectiu d'artistes

La Escocesa va començar a figurar al Poble nou actual a final dels anys 90 amb l'arribada d'artistes que buscaven espais grans per a instal·lar-hi els seus tallers. Venien d'una altra nau industrial al carrer de Fernando Poo, *El Submarí*, de la qual van ser desnonats quan es va urbanitzar la zona de Rambla-Taulat. Llavors La Escocesa estava pràcticament buida, només hi havia un parell de tallerets.

La darrera empresa pròpiament industrial que va ocupar la fàbrica havia sigut la Societat Anònima Laboral Lace Bobinet, que va plegar definitivament el 1991. Aquella societat, creada pels propis treballadors, era continuadora de l'original Johnston, Shields & Co. coneguda popularment com La Escocesa, que va arribar al carrer de Pere IV, 345, procedent de Newmilns, al sud de Glasgow, per fabricar cortines i cortinetes de tul. John Shields, empresari del sector tèxtil escocès, es traslladà a Barcelona junt amb quaranta operaris anglesos experts en la tècnica de fabricació industrial de punt de *crochet* (ganxet) per a

encaixos i cortines, que aquí es feia a mà. D'aquests, deu eren dones —segons explica Francesc Cabana a *Fàbriques i empresaris*—, que tenien a les seves ordres quaranta homes i cinquanta-dues dones del país. L'empresa arribaria a ocupar dues-centes persones treballant en tres torns. La fàbrica comptava amb grans telers moguts amb vapor amb una tecnologia puntera en aquella època. Finalment la Johnston Shields va tancar el 1984, i traspassà els actius industrials als treballadors. L'arribada d'escocesos a Barcelona es va fer notar. Un treballador de La Escocesa, John Mauchan, va ser l'iniciador el 1909 del Club de Futbol Júpiter, un dels primer clubs de futbol, juntament amb el FC Barcelona, fundat 10 anys abans pel suís Joan Gamper. La comunitat evangèlica procedent de treballadors anglesos establerts a les fàbriques de Barcelona fundaria també l'Església Evangèlica del Poble nou.

De l'abandó als tallers d'artistes

A la darrera dècada del segle passat, La Escocesa era un conjunt de naus industrials pràcticament buides i deteriorades per falta de manteniment. El propietari llogava els espais a un preu reduït, motiu que va facilitar l'entrada dels artistes necessitats d'espais amplis a baix cost. Juan Francisco Segura va ser un dels primers artistes que hi va llogar un espai, i a continuació es va anar omplint d'altres artistes, que de seguida van fer comunitat. Van formar l'associació «Los del otro lado» per cooperar en el condicionament de les naus, perquè els espais estaven plens de brossa i pràcticament inhabitables. El 2004 hi va arribar un altre artista, d'origen italià, Marco Noris, que seria un dels grans impulsors i defensors de La Escocesa davant les enormes dificultats que es trobaven per mantenir i consolidar els tallers d'artistes.

Els problemes van arribar el 2006, quan la immobiliària Renta Corporación va comprar la finca i va començar a desallotjar artistes i veïns residents dels habitatges per transformar-la en *lofts* que vendria posteriorment a preus prohibitius per a la majoria. Però l'Associació d'Idees EMA va decidir quedar-se i resistir a les pressions dels nous propietaris. L'any següent l'Ajuntament de Barcelona va aprovar un pla urbanístic, dins del planejament del 22@, afectant tota la finca de La Escocesa que havia sigut catalogada com a Bé Cultural d'Interès Local BCIL gràcies a la forta pressió ciutadana per a la preservació del patrimoni industrial del Poble nou. El pla urbanístic aprovat obligava els propietaris a fer cessió gratuïta en favor de l'Ajuntament de dues naus, que aquest aprofitaria per incorporar al projecte «Fàbriques de creació» de l'Institut de Cultura de Barcelona ICUB. L'any 2008 l'Ajuntament va cedir la gestió provisional d'aquells espais a l'Associació d'Idees EMA per tal de donar continuïtat a l'activitat dels artistes.

La fàbrica de creació i equipaments públics

Aquell mateix any 2008 es va aprovar definitivament el catàleg de patrimoni industrial del Poble nou, que declarava Can Ricart patrimoni nacional i incorporava La Escocesa, juntament amb altres fàbriques com la Frigo, Ca l'Illa i Ca l'Aranyó, com a Bé Cultural d'Interès Local BCIL. Però, coses del destí, aquell mateix any 2008, va esclatar la bombolla immobiliària provocant una crisi econòmica que va paralitzar completament el 22@. Renta Corporación, propietària de La Escocesa, va fer suspensió de pagaments pels deutes derivats de la devaluació d'uns actius immobiliaris sobrevalorats. La immobiliària saldaria el concurs

de creditors cedint La Escocesa al Banc de Santander. El col·lectiu d'artistes que havia resistit amb una intensa lluita reivindicativa, veuria la llum quan el mes d'agost de 2017 l'Ajuntament, sent regidor del Districte Josep Maria Montaner, va comprar el conjunt fabril al Banc de Santander, preservant definitivament la fàbrica per a equipaments diversos, entre els quals l'espai de creació i també habitatge públic.

En l'actualitat, s'estan acabant les obres de rehabilitació de la nau FOSECO, una de les de la fàbrica de Creació, per a emprendre a continuació la rehabilitació de la nau Johnston, segons les previsions de l'ICUB. La resta de naus industrials tenen un projecte encara incert, que segons l'Ajuntament es destinaran a la creació d'un FoodLab, un pol d'activitat i un centre d'innovació gastronòmic, que hauria d'acollir des de *start-ups* (empreses emergents), empreses, centres formatius, universitats i emprenedors. No hi ha, però, un pla d'inversió per a aquests projectes. I tampoc per a la rehabilitació dels habitatges amb façana a Pere IV, que van ser desallotjats pel seu mal estat, que amenaça ruïna, per a incorporar-los al mercat d'habitatge públic.

Les dues velocitats del 22@

Mentre el pla urbanístic del 22@ ha executat les unitats d'actuació de les finques de La Escocesa amb la construcció d'edificis per a oficines d'acord amb la seva funció de sòl productiu, han passat més de quinze anys de l'aprovació d'aquell pla i els equipaments i els habitatges públics resten encara per fer. És el 22@ de les dues velocitats, com no para de denunciar el moviment veïnal del Poble nou.

Salva Clarós

Renta Corporación: l'especulació i el patrimoni industrial

La immobiliària Renta Corporación va intentar treure profit de les dinàmiques de cooperació publico-privada posades en pràctica pel «Model Barcelona». El seu negoci consisteix a comprar sòl urbà o edificis, negociar amb l'Ajuntament un pla urbanístic que n'augmenti sensiblement el valor a canvi de cedir la part corresponent del sòl per a verd o equipaments públics, i acabar revenent els drets d'edificació a tercers. Un precedent va ser l'adquisició de la Fabra i Coats al barri de Sant Andreu, que posteriorment recompraria l'Ajuntament de Barcelona per gairebé 50 milions d'euros, quan els debats sobre patrimoni industrial impulsats des del Poble nou pel Fòrum de la Ribera del Besòs havien posat en valor cultural i la funció social de les velles fàbriques, i el barri de Sant Andreu va sortir al carrer per reivindicar equipaments socials. Alguna cosa semblant faria poc després amb la compra de La Escocesa, però la crisi econòmica va avortar les intencions especulatives, i la pressió de veïns del Poble nou i dels artistes forçaria novament l'Ajuntament a moure peça. Uns anys abans, el clam popular per salvar Can Ricart de la piqueta va forçar també el Consistori a patrimonialitzar la que era considerada com la degana de les fàbriques del Poble nou. Aquells vents van facilitar també una operació urbanística per mantenir i rehabilitar la fàbrica de can Batlló de la Bordeta. Can Ricart, però, continua esperant una inversió pública necessària per a la seva rehabilitació mentre es va enfonsant per l'implacable pas del temps i l'abandó.

Tots els colors del Poblenou

Ja fa vint anys que al Poblenou se celebra la Festa Intercultural: Un Poblenou de Tots Colors, organitzada per l'Associació Cultural i Social Bac de Roda.

Aquesta festa es fa puntualment un cop l'any dins el marc de la festa major del Poblenou, que cedeix espai perquè col·lectius i associacions amb projectes culturals donin a conèixer les seves tradicions, música, danses, gastronomia i artesanía.

L'espai on s'ha celebrat la festa ha estat itinerant depenent de la festa major de Bac de Roda-Diagonal, tot i que des del 2007 ha sigut el Parc del Centre del Poblenou, lloc idoni que convida a endinsar-se entre els arbres per conèixer cultures veïnes i més llunyanes on sempre hi ha una gran representació de diferents països de l'Àfrica i d'Amèrica del Sud, que ens sedueixen amb els colors i les diferents olors que emanen de les seves parades.

Durant aquests anys, la presència d'entitats i associacions ha anat creixent fins a arribar a assolir, en alguna ocasió, un total de vint-i-sis; no obstant això, des de l'organització sempre hi ha hagut un gran interès per cercar nous col·lectius i associacions que, sobretot, representin cultures de països asiàtics.

L'Índia, el Nepal o el Pakistan formen part de la festa, però sempre s'hi troba a faltar gran part de l'Àsia, com la Xina, encara que enguany s'ha recuperat la seva representació.

Des de l'Associació, volem apropar les persones que conviuen al barri per trencar prejudicis i barreres invisibles, però no obstant això tangibles, i per això amb la col·laboració de la Xarxa BCN Antirumors sempre oferim tallers o espectacles familiars al llarg de la festa per educar en el respecte i la diversitat, fent reflexionar i gaudir tant a petits com a grans.

Intentem aconseguir, amb un esperit festiu, trencar barreres, fer reflexionar, donar a conèixer i gaudir conjuntament, tot i que a vegades, des de l'organització, un únic dia ens queda curt per a totes les propostes que rebem i ens agradaria oferir al barri.

Per tot això, us convidem cada festa major a venir al parc a passejar entre els arbres i a deixar-se portar per les diferents olors, els colors, textures, sons... És un dia per gaudir en família amb els cinc sentits i desconstruir-se una mica, per així construir conjuntament una societat més tolerant, diversa i menys racista.

Manel Pascual

ACS Bac de Roda
Casal de Barri Bac de Roda-Poblenou.

Salut i joves

Segons l'OMS «la salut és un estat de benestar físic, mental i social complet, i no només l'absència d'afeccions o malalties». D'altra banda, una possible classificació de les persones per edats és: *in utero* i naixement, primera infància (0-5 anys), infància (6-11 anys), adolescència (12-18 anys), joventut (14-26 anys), adultesa (27 - 59 anys) i vellesa (60 anys i més).

Si enllacem els termes “salut” i “joves” apareix la salut integral de l'adolescent, que comprèn el benestar físic, mental, social i espiritual dels adolescents i inclou aspectes relacionats amb el desenvolupament educatiu, la participació en les activitats de la comunitat, d'acord amb la seva cultura, i el desenvolupament de la màxima potencialitat.

Tot i que l'adolescència està considerada com una etapa saludable de la vida, en el seu transcurs es produeixen morts, malalties i traumatismes en una proporció considerable. Per sort, gran part d'aquests problemes es poden prevenir o tractar.

Durant aquesta fase s'estableixen pautes de comportament i es perfila l'estil de vida —relacionat amb l'alimentació, l'activitat física, el consum de substàncies psicoactives i l'activitat sexual—, que es pot orientar cap a un estil de vida saludable o un estil de vida insà.

Per a un desenvolupament saludable i complet cal incloure una educació emocional; oportunitats per adoptar aptituds per a la vida; serveis de salut acceptables, equitatius, apropiats i eficaços; i la creació d'entorns segurs i propicis.

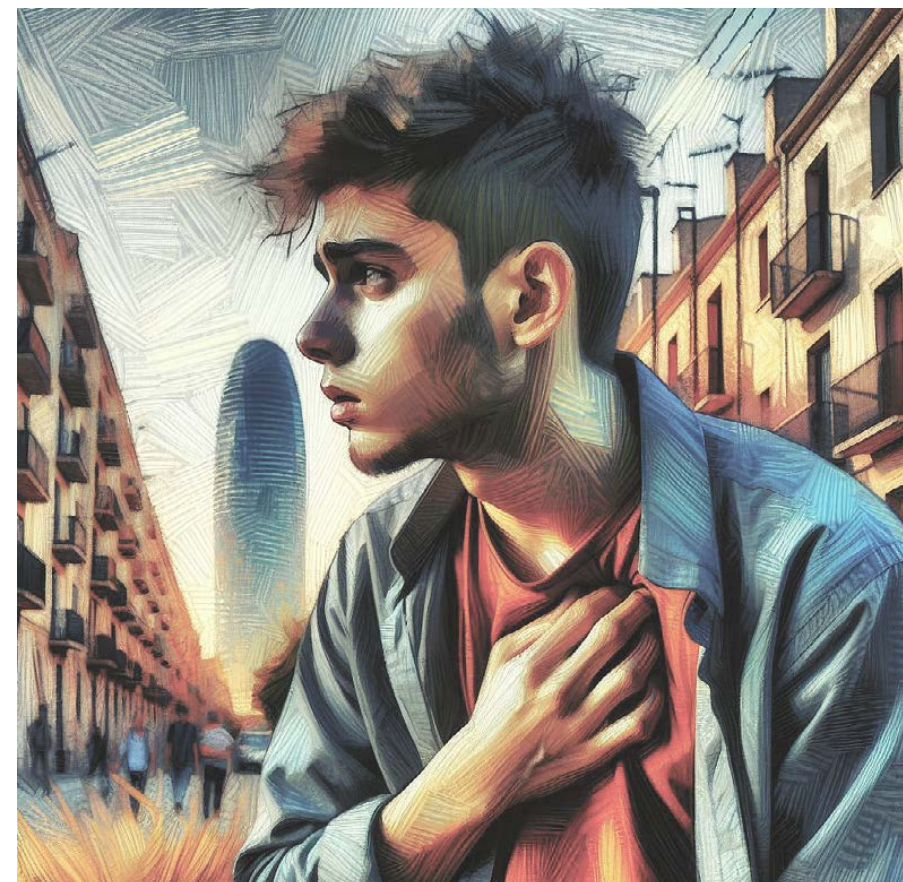
Entre els 15 i els 19 anys, les conductes de risc són el consum de begudes alcohòliques i les relacions sexuals

sense protecció; la mala alimentació i la poca activitat física i l'abús sexual. “Les adolescents grans” es veuen afectades de manera desproporcionada per la violència de parella i per la problemàtica relacionada amb els embarassos no desitjats. A més, la discriminació, la violència (física, verbal i/o psicològica), l'assetjament i fins i tot la invisibilització han estat problemes recurrents per a la comunitat LGTBIQ.

Aquestes situacions de risc mal gestionades poden menyscar la salut mental entesa com un estat de benestar mental que permet a les persones fer front als moments d'estrès de la vida, desenvolupar totes les seves habilitats, poder aprendre i treballar adequadament i contribuir a millorar la comunitat.

La manca d'eines per a una gestió emocional adequada pot provocar una crisi emocional amb uns sentiments de tristesa, desànim o desesperança; pensaments confusos o capacitat reduïda de concentració; preocupacions o pors excessives o sentiments intensos de culpa; alts i baixos i canvis radicals d'humor; allunyament de les amistats i de les activitats; cansament important, baixa energia i problemes de son; desconexió de la realitat, paranoia o al·lucinacions; incapacitat per afrontar els problemes o l'estrès de la vida diària; problemes per comprendre i relacionar les situacions i les persones; problemes amb l'abús d'alcohol o drogues; canvis importants en els hàbits alimentaris; canvis en el desig sexual; excés d'enuig, hostilitat o violència i ideació suïcida.

L'acompanyament en aquesta situació pot ser escoltar en silenci, oferir l'empatia emocional, reconèixer el va-

lor del plor i del crit, ajudar a respirar pausadament, demostrar entesa, oferir ajuda per resoldre el problema, dividir el problema en parts, valorar alternatives, acompanyar a l'acceptació i contactar amb el sistema sanitari quan calgui. Paral·lelament, el sistema educatiu ha d'incloure la gestió emocional favorable, ja que el fet de no ocupar-se de l'educació socioemocional en una edat primerenca té conseqüències directes en l'estil i la qualitat de vida a l'edat adulta.

L'informe anual de la Fundació Anar (Ajuda a Nens i Adolescents en Risc) revela que la pandèmia i el confinament per la COVID-19 han impactat negativament en l'increment de problemes psicològics en infants i adolescents com la ideació suïcida (+244,1%), l'ansietat (+280,6%), baixa autoestima (+212,3%), depressió/tristesa (+87,7%), trastorns d'alimentació (826,3%), autolesions (+246,2%) %, l'agressivitat (+124,5%) i el dol (+24,5%).

L'Enquesta de Benestar Emocional que els departaments de Salut i Educació de Catalunya han realitzat a 270.000 alumnes ha conclòs que el 26,8% dels nens entre 11 i 18 anys s'ha autolesio-

nat alguna vegada, el 64,1% no ho ha fet mai i el 9,9% no respon; i el 43,4% ha tingut pensaments de morir. A més, el 2021, els Centres de Salut Mental Infantojuvenil van rebre un 23% més de visites que el 2019, les urgències psiquiàtriques en els menors van augmentar el 28,5% i les hospitalitzacions per problemes de salut mental es van incrementar el 40 %.

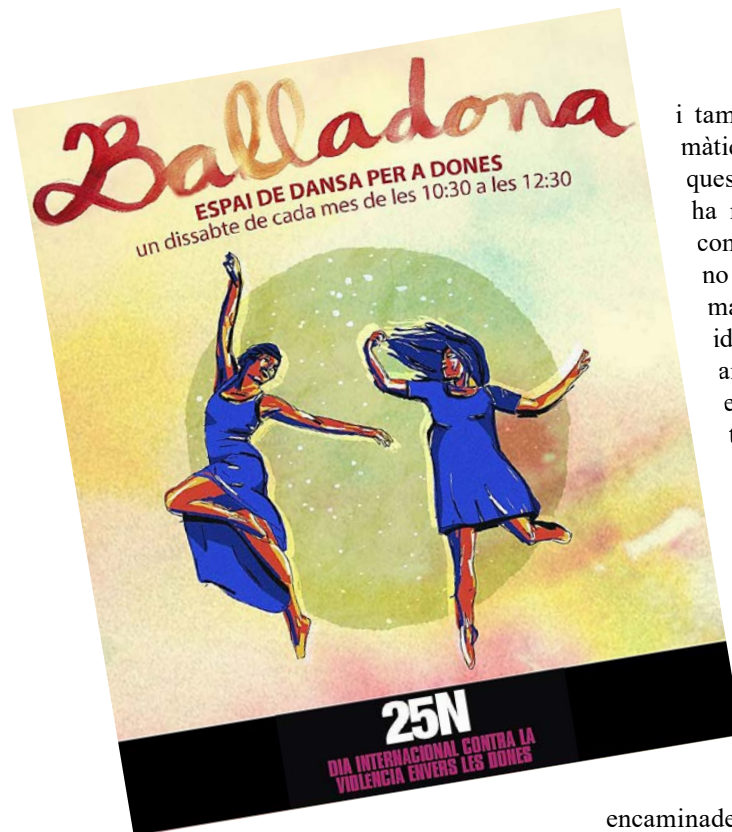
Aquestes dades conviden a la reflexió i a valorar diferents iniciatives que proposin els mateixos joves, les famílies, els mestres, les AFA, els sanitaris o els representants polítics. Alguns exemples són la iniciativa "Poblenou, Adolescència Lliure de Mòbil", que pretén incidir en conductes com la sextorsió, el *grooming* (cibersedució de menors), el ciberassetjament o l'efecte Werther; i la iniciativa de la comunitat educativa canària, que ha inclòs al currículum l'assignatura EMOCREA, Educació Emocional i per a la Creativitat, que pretén aconseguir una educació des del cor emocional.

Xavier Suárez,
veí, escriptor i infermer

Obrint portes amb clau de gènere

L'acollida sociolingüística per a dones a Apropem-nos

i també a fora, sobre temàtiques i problemàtiques diverses. Perquè hi ha necessitats bàsiques, com sentir-se persona, no només individu amb mancances de papers, idioma o habitatge..., amb aspiracions més enllà de les etiquetes limitadores que també són violència simbòlica a erradicar.

Concretament, les invitacions que hem fet aquesta tardor a la cinquantena d'alumnes de més de deu procedències, van

encaminades a direccions diverses que contribueixen a erradicar diferents violències vers les dones.

Ens trobem per moure el cos

Amb la proposta comunitària de Balladona, dones del barri accedim a un espai segur i íntim, de moviment lliure, on compartir amb altres dones i professionals, amb servei de canguratge. Des de la veritable manifestació dels cossos, al marge de pressions que són violències estètiques a erradicar, el dissabte 25N Balladona profunditza en aquells aspectes de la violència menys visible i més invisibilitzada socialment, la que té a veure amb la desigual responsabilitat del treball de cures que encara i majoritàriament recau sobre les dones. Es reivindicarà la cura digna, promovent-ne la corresponsabilitat, com també cultivant espais per a l'autocura.

També ens acostem a dones de dos sectors professionals ben diferents, les

dones bugaderes i les dissenyadores, que són les que donen la cara en dues exposicions que recullen les seves trajectòries i en fan un reconeixement històric del camí que han obert, amb molt de coratge, tot responen a les necessitats del moment i contribuint així al seu benestar i, alhora, al del planeta.

Mirem com eren aquestes avantpassades

Les bugaderes del barri d'Horta, al crit de "qui té roba per rentar?", cercaven la feina pels barris del centre de la ciutat. Aquesta crida es correspon amb el nom de l'exposició promoguda des de l'Associació de Veïnes i Veïns d'Horta i que aquest novembre hem acollit a Can Felipa.

Quedem per anar al Museu del Disseny

Les dones del barri, tant les que aprenen la llengua com les que ja la coneixen, estem convidades a visitar objectes creats per protagonistes femenines des de fa un segle, que s'apleguen en l'exposició "SOM AQUÍ! Les dones en el disseny. 1900-avui", que acull el Museu del Disseny de Barcelona.

Perquè som aquí, hi érem abans i hi seguirem sent, dones fortes afrontant les situacions que se'ns presenten amb la determinació que ve de sentir-nos a prop les unes de les altres.

I acabem el repàs per aquestes iniciatives que contribueixen a obrir les portes que les múltiples violències de gènere volen tancar adaptant la lletra de la cançó *Qualsevol nit pot sortir el sol* per entendre el sentit i el sentir de les activitats d'arrelament adreçades a les dones que viuen al barri... "si és que aquí hi ha dones d'allà".

Doris Boira

Responsable d'acollida sociolingüística d'Apropem-nos

Consells de Feminismes, espais de participació

Sembla que el govern municipal del Districte no té gaire interès que els Consells Sectorials funcionin com a òrgans de participació i coordinació de les diferents entitats del Districte encara que els tingui en el seu Cartipàs; el Consell de Feminismes, Igualtat i LGTBI n'és un exemple.

Des de fa trenta anys el Consell primer anomenat de Dones, després de Feminismes i més tard de Feminismes i LGTBI, ha funcionat en el nostre Districte com a òrgan de participació, a temporades més o menys representatiu de les entitats del Districte, en d'altres amb més dificultat. De fet va ser el primer Consell de Dones de la ciutat, nascut al 1993, i per commemorar-ho, fa cinc anys, el 14 de juny de 2018, es va celebrar el seu vint-i-cinquè aniversari amb un acte anomenat "Juntes movem el món", en què van intervenir un gran nombre d'entitats participants en el Consell de Feminismes i LGTBI del moment, acompanyades de l'alcaldesa i la regidora de feminismes. Va ser un acte molt emotiu organitzat totalment per les entitats del Consell després de setmanes de preparació. La sala de plens del Districte estava plena i l'ambient va ser d'unitat, d'orgull de dones de Sant Martí i de celebració per les fites aconseguides.

Avui no podem dir el mateix, acabem de passar un 25N, dia contra les violències masclistes, data cabdal en el calendari de moltes entitats i també en l'institucional. En els darrers anys, des de l'àrea de feminismes del districte de Sant Martí i en el marc del Consell de Feminismes i LGTBI s'havien conformat grups de treball oberts a totes les entitats en què es preparaven de forma conjunta els actes tant del 25N com del 8M amb molta cura que la participació fos al més àmplia possible. Es tractava

de donar visibilitat a la violència existent encara vers les dones i a les lluites feministes que posen en l'agenda política i social les reivindicacions necessàries per acabar amb el sistema patriarcal que ens oprimeix com a societat. Es tractava també de crear xarxa entre totes les entitats compromeses en aquesta lluita al nostre districte.

Però aquest any no ha sigut així. Tot i haver-se reunit el Consell de Feminismes del Districte un mes abans del 25N, no es va tenir cap interès que ni l'acte ni un possible manifest fos preparat de forma col·lectiva o unitària. A pesar que es va suggerir en el mateix consell crear un grup de treball per realitzar-ho com s'havia fet altres vegades, la resposta va ser nul·la i no s'arribà a concretar.

Com a Grup de Dones de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, que som presents en aquest consell, no vam ser cridades durant tot l'octubre i novembre a una possible organització o col·laboració en la preparació de l'acte institucional

que es realitzà al Districte. Sabem també que altres entitats del barri s'han sentit menysvalorades i ignorades.

És per això que com associació de veïnes no ens vam sentir representades i vam refusar l'assistència a l'acte de 25N celebrat el 21 de novembre sense la participació del Consell de Dones ni les entitats del districte.

Les entitats veïnals i feministes tenim agenda pròpia, però demanem al Districte que se'ns tingui en compte per treballar de forma conjunta. Només amb la unitat de les entitats i la força de la institució podrem defensar uns barris lliures de masclisme i violències vers les dones.

Des de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou reclamem al govern del Districte la participació real i efectiva de les entitats dels nostres barris.

Grup de Dones de l'AVV del Poblenou

RESPIRA

Més que un projecte de disseny col·laboratiu, un intent d'apropament dels mons del barri

L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou hem sigut un dels actors del projecte RESPIRA (Repensar ESpaies Públics Inclusius i Regeneradors d'Aire), portat per dues entitats instal·lades al barri: el IAAC (Institut d'Arquitectura Avançada de Catalunya) i NOUMENA, una empresa d'impressió 3D, que ha patentat un sistema de descontaminació de l'aire que poden incorporar als objectes que imprimeixen.

RESPIRA és un dels cinc projectes guanyadors de la convocatòria La Ciutat Proactiva, de la Fundació Bit Hàbitat de l'Ajuntament de Barcelona, que busca promoure la innovació urbana i el 2022 (any de presentació del projecte) l'impuls a la transformació urbana incrementant el verd urbà de forma equilibrada en el territori, tot protegint la biodiversitat, transformant l'espai públic per fer-lo més saludable, promovent un parc edificat més eficient i uns mitjans de mobilitat més sostenibles, i alhora prioritant l'atenció a les necessitats bàsiques de la ciutadania.

En aquest marc, l'objectiu de RESPIRA ha sigut la creació d'un catàleg de nous elements de mobiliari urbà

dissenyats col·laborativament (codissegnyats) gràcies a la participació pública, i concebuts per a crear refugis climàtics, ampliar i millorar l'ús de l'espai públic de manera inclusiva.

D'aquest catàleg, es preveia la construcció d'algunes peces que inicialment s'havien d'instal·lar al barri de les Roquetes; finalment s'han instal·lat en un espai comunitari de Ciutat Vella, i al barri n'aprofitarem també una part...

La connexió entre el IAAC i l'AVV va resultar del nostre interès pel seu projecte CO-mida, guanyador d'una edició anterior de La Ciutat Proactiva, en què va cooperar la Taula Eix Pere IV i que va permetre el desenvolupament de murs verds: uns sistemes modulars verticals intel·ligents per al cultiu de plantes comestibles que, gràcies als bacteris presents a la terra, produeixen també l'energia elèctrica necessària per al seu reg. Aquests murs són mantinguts pel veïnat i en tenim dues mostres al barri: al ConnectHort (Dr. Trueta amb Àlaba) i al jardí comunitari del passatge Trullàs. Ens va semblar una iniciativa molt interessant, però amb unes característiques complicades per poder difondre'l àm-

pliament entre el veïnat no especialitzat. Així que, quan ens van proposar ajudar-los a aconseguir la implicació del veïnat per al projecte RESPIRA, el que més ens va motivar va ser la possibilitat d'ajudar a concebre peces que havien d'afavorir l'ús i l'apropiació de l'espai públic per part de la ciutadania. Volíem aconseguir punts de vista com més diversos millor i sobretot un mobiliari realment adaptat a les nostres necessitats.

S'ha de dir que els equips que porten els projectes del IAAC són majoritàriament joves investigadors europeus que dominen millor l'anglès que el castellà, i no solen tenir coneixement de català, un perfil que no sempre està ben percebut pel veïnat amb qui tradicionalment tenim més relació des de l'AVV, que sol relacionar-los amb saturació guiri i gentrificació. No direm que aquí no és el cas, ja que no ho podríem demostrar, però sí que els joves amb qui ens hem relacionat tenen, a més d'un coneixement extensiu de les problemàtiques d'urbanització, moltes ganes de contribuir a aportar solucions que realment puguin millorar la vida de la ciutadania i el seu ús de l'espai públic.

Feta la connexió amb el IAAC i una vegada el projecte atorgat, ens van acompanyar en la realització del procés d'eco-disseny dinamitzant les tres reunions que ho van permetre. Aquí hem de reconèixer que esperàvem tenir un poder de convocatòria més gran... Quan explicàvem el projecte, la gent ho trobava molt interessant, però va costar trobar voluntaris amb ganes de dedicar-hi temps el dissabte al matí.

A la primera reunió, el 21 de febrer, els participants per part de l'AVV vam ser nou persones, la majoria membres actius de l'associació. Gràcies als mètodes de participació proposats pel IAAC, vam definir els punts més importants a tenir en compte per potenciar uns espais inclusius i adaptats a l'emergència climàtica. L'ombra va aparèixer com un element imprescindible, però també perquè diferents col·lectius se n'apropiïn: l'ús lúdic, la possibilitat que sigui un espai tant d'esbarjo com de lleure i de trobada. La pluja d'idees a través de dibuixos va ser intensa amb pèrgoles de tot tipus i propostes d'estructures que permetin seure en grups o fer jocs de taula, bancs per a la lectura, un sestòdrom amb hamaques per als treballadors del barri a l'hora de la migdiada, una font d'activació manual per recordar l'esforç d'obtenció de l'aigua, pensar en espais de calma apropiats per a persones amb autisme, per exemple. La modularitat

ens va semblar important encara que poc compatible amb el desgast a què està exposat el mobiliari urbà. Totes aquestes idees són les que el Tim, l'arquitecte de l'equip de projecte encarregat de convertir-les en realitat, es va emportar, amb el compromís de reunir-nos a l'abril per descobrir com hauria convertit les idees en propostes concretes de mobiliari.

El 22 d'abril vam tornar a trobar-nos al Casal de Barri amb el Tim, les seves companyes i vuit veïnes. Ens va presentar de manera gradual les seves creacions. En aquesta etapa, objectes dissenyats en 3D informàticament. Al principi, com no podia ser d'altra manera, ens van decebre una mica! Quan un s'ha imaginat un espai amb tantes opcions i funcions com les que havíem desitjat, costa conformar-se amb la realitat dels materials disponibles per a la realització, els terminis del projecte i les autoritzacions necessàries. En tot cas, el Tim té molta creativitat i tenia propostes amb enfocaments diferents, que de seguida vam proposar barrejar per apropar-nos més als nostres ideals.

Ens vam tornar a reunir, doncs, en una tercera i última trobada, en què les aportacions que vam poder fer van ser ja més detallistes sobre la proposta final de peces de mobiliari urbà, però globalment aquest catàleg amb pèrgoles, tau-

les i bancs de diferents mides i usos que permeten crear ambients molts diversos, verds i temperats, ens va agradar malgrat les limitacions ja indicades.

Durant aquestes tres reunions, vam debatre també la possible ubicació de les peces, ja que la Plataforma d'Entitats de les Roquetes va renunciar a participar en el projecte i, doncs, que es poguessin instal·lar al solar previst inicialment. Al barri, un lloc ideal podria haver sigut la plaça Manel Andreu, al carrer Castella, entre l'escola Sant Martí i el parc de Bombers de Llevant, però quan anàvem a consultar el Districte sobre la possibilitat d'aquesta implementació, el IAAC ens va sorprendre amb un acord amb el Benet Corner, un espai comunitari que gestiona la Fundació Comtal al barri de Sant Pere a Ciutat Vella. Ho van justificar amb els terminis inamovibles d'execució i és cert que, malgrat el nostre enuig, no hauríem pogut aconseguir el suport del Districte a temps veient com s'allarguen totes les qüestions que requereixen el seu suport.

En tot cas, el IAAC i els seus socis s'han compromès a fabricar unes pèrgoles i jardineres del catàleg produït perquè les puguem instal·lar al barri i gaudir-ne; així que si se us ocorre un espai del barri d'ús públic on aprofitar-les, s'accepten propostes!

Marike Charlier

Joan Valls
Tot en Moda Home
C/. Ramon Turró, 216
tel. 932 210 084

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h / dissabtes, 10-14h

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

GELATERIA FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

el vinyet
Rambla Poblenou, 66

Dr. José Fco. López Alias
CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Anuncia't
Amb la teva presència a la revista del barri tothom hi guanya!
628069200
comercialelpoblenou@gmail.com

La basbusa de Wefak

La basbusa se hace en dos fases: el qater (un líquido dulce) y la basbusa.

El qater:

- 2 tazas de azúcar
- Un vaso de agua
- Unas gotas de limón
- Un poco de agua de azahar

Mezclar en una olla y hervir a fuego muy lento un cuarto de hora. Dejar enfriar.

La basbusa:

- 2 tazas de sémola
- 1/2 taza de mantequilla
- 1/2 taza de coco rallado
- 1 taza y 1/4 de azúcar
- 1 taza y 1/4 de leche
- 1/4 de cucharadita de bicarbonato de sodio

Mezclar un un bol y poner la mezcla en una bandeja untada con tahini (pasta de sésamo), meter al horno durante 45 minutos a 180°, dorar un poco la cara si hace falta.

Cortar en cuadritos, echar el qater encima de la basbusa (la cantidad según gusto) y decorar con pistachos. Comer a temperatura ambiente ni caliente ni fría.

L'entrevista d'avui la fem a Wefak Awwad, una dona palestina que ha vingut acompanyada per les seves dues filles, la Loran de tretze anys i la Losinda d'onze.

La Wefak té 34 anys i és de Jordània, d'origen palestí. El seu marit és taxista i es van casar quan ell feia nou anys que era a Barcelona. Fa tretze anys que ella va arribar per reagrupament familiar. Tant les nenes com en Sultan, de cinc anys, han nascut aquí. És alumna de les classes d'Apropem-nos i hem volgut parlar amb ella per la situació de guerra tan terrible que està patint el seu poble. Com que encara no domina prou bé la llengua, hem comptat amb la col·laboració de la seva amiga Fatina, a qui agraïm la disponibilitat per fer-nos de traductora.

Ens diu que la seva terra, la de la família, és Palestina, però des que va començar el conflicte fa setanta-cinc anys mai no hi van poder tornar. Els seus pares es van traslladar a Jordània per les massacres que hi va haver durant la guerra de 1967; part de la família, germans del pare i cosins, es van quedar a Palestina, però degut al tancament de fronteres no els poden visitar i l'única comunicació possible és per xarxes socials.

Les postres de la Wefak, la basbussa

Wefak i la seva germana

La mare de la Wefak va morir quan ella tenia quinze anys. Llavors va anar a viure amb l'avi matern. No ha treballat i va estudiar fins a segon d'antropologia a la universitat, perquè «a Jordània els palestins tenen els mateixos drets que els nadius del país». A la seva família hi ha professors, neuròlegs i enginyers. El seu pare treballa a Alemanya i fa poc han tornat de fer-li una visita. Li agradaria seguir estudiant, però té tres criatures i ha d'aconseguir dominar l'idioma. Diu que quan va arribar tot li era molt difícil, però aviat va començar a sentir que Espanya era el seu país.

La situació actual a Palestina els produeix una profunda tristesa perquè «és una terra assetjada on bombardegen les cases amb la gent a dintre, hi manquen recursos sanitaris i tot el que és bàsic: aigua, llum, alimentació...».

El dia que em vaig trobar amb la Wefak anaven a la manifestació de Barcelona per fer sentir la seva veu. Sap que els polítics es mouen per interessos i pressions, i volen conscienciar la població i aconseguir que la comunitat internacional escolti el que està passant. «És injust que es reaccioni en conflictes d'altres països i s'ignori el que està passant a Palestina.»

Pensa que «aquesta guerra no s'acabarà fins que Palestina recuperi les terres que els van robar. Només hi ha dues possibilitats: que Israel elimini tots els palestins i controli el territori o que els palestins que viuen allà i els que són a l'estranger hi puguin tornar a viure sota la bandera palestina. No veig possibilitats de conviure els dos estats, potser els que vivim a l'estranger ho podríem acceptar però mai ho podrà fer una mare

a qui han matat els fills, el marit, el pare, el germà... Amb tot el que ha fet Israel, no hi ha marxa enrere».

«Els mitjans de comunicació presenten Hamàs com un grup terrorista semblant a Isis, però, per nosaltres no són terroristes, sinó un grup de resistents que defensa el poc espai de terra que els ha quedat als palestins i ho fan amb molt poques armes comparat amb els tancs d'Israel. En tots els estats que han lluitat contra la injustícia o l'opressió (Cuba, Irlanda...) hi ha hagut grups de defensa de la terra sense que el món els anomenés terroristes. Hezbolà és l'única aliança que ha tingut Hamàs i no veuen cap més opció. Quan algú s'hi juga la vida s'agafa a qualsevol possibilitat.»

Li preguntem com viuen les nenes el conflicte palestí a l'escola i ens contesta la Loran. Diu que vol que les seves companyes sàpiguen que ella és palestina i comparteix el conflicte al mail de classe perquè Europa està dins d'aquest conflicte i cal que tinguin una mica de consciència. Va enviar un vídeo perquè algunes companyes l'hi van demanar, però una nena va dir que no era un espai per parlar de guerres. Ara envia fotos de còmics.

La Loran diu «jo he nascut aquí i els meus avis viuen a Jordània però els meus avis i els meus besavis són de Palestina i, si no hi hagués hagut guerra, seguirien a Palestina. Em sap molt greu que el rei d'Espanya digui que Hamàs són terroristes, i que, quan fa setanta-cinc anys va començar el conflicte, ningú va dir res. Els israelites diuen que aquella terra és seva perquè ho diu la Bíblia però allà sempre hi han viscut els palestins».

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

Medalla de bronze dels premis Sant Martí

AMICS

DEL MOVIMENT QUART MÓN

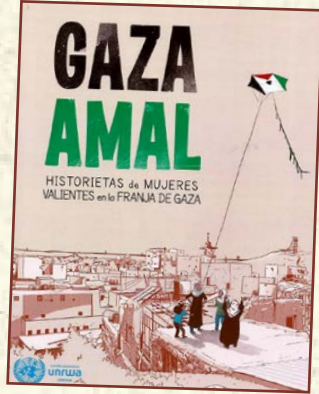
Els Amics del Moviment Quart Mòn fa 25 anys que lluiten contra la pobresa i la precarietat en l'habitatge. En aquest temps han acompanyat més de 500 persones que pateixen aquestes problemàtiques.

Amb motiu d'aquesta trajectòria d'acompanyament, han rebut una de les medalles commemoratives de bronze en la 61a edició dels Premis Sant Martí, que atorga el Districte.

Des de l'AVV del Poblenou volem agrair-los i fer un reconeixement públic a la tasca, que se'ns presenta com a imprescindible, per a convertir els barris en espais empàtics i acollidors per a aquells que més necessiten sentir-se'n part.

Mil gràcies i enhorabona!

Apropem-nos amb les dones de Gaza

Alumnes dels cursos de llengua d'Apropem-nos, la majoria del Marroc i Ucraïna, van participar el 25 d'octubre passat al "taller d'il·lustració d'histories de dones resilientes a la Franja de Gaza" realitzat al Casal del Poblenou. Una formació organitzada per UNRWA-Catalunya, l'Agència de les Nacions Unides que treballa amb

les persones refugiades de Palestina, que esdevé complementària per a l'aprenentatge fent servir el còmic GAZA-AMAL com una eina de sensibilització sobre les situacions que viuen les dones palestines. Ara més que mai ens hi solidaritzem!

Més informació: unrwa.es

Seguiment retirada tanca plaça Mercè Sala

Després de setmanes demanant-ho, el Districte va convocar veïnat del barri de la Plata i l'AVV del Poblenou a una reunió conjunta amb representants de la comunitat que va proposar la tanca. La trobada va ser exclusivament amb la part tècnica, amb absència de representació política del govern, excepte la consellera del barri.

El posicionament del Districte se centra sobretot a justificar una decisió que ha estat tècnica en tot moment i que s'ha realitzat seguint tots els requeriments legals i tècnics que calia.

El veïnat del barri de la Plata va expressar la disconformitat que una petició particular d'una comunitat de veïns es pugui donar com a vàlida per "decidir" la modificació de l'espai públic d'un barri, sense notificació a la resta de veïnat.

L'AVV vam fer costat a aquesta opinió i vam retreure precisament el que la gerència del Districte destacava com a "excusa"; com pot ser que una decisió que afecta un espai públic, no tingui o requereixi el vistiplau polític? La manca de presència política electa a la reunió és simptomàtica.

Entenem que aquesta proposta hauria d'haver estat informada prèviament a veïns i veïnes en algun procediment públic (Consell de Barri, procés participatiu...). La manca d'informació i participació és flagrant en aquest cas.

Per part de la comunitat proposant, amb una visió que entenem poc ajustada al que ha de ser la gestió de l'espai públic, esgrimeixen que patien molts problemes de seguretat i degradació de l'entorn. Creuen que han fet un bé al veïnat, i es queixaren que els hem acusat de privatitzar quan no és cert.

Finalment, l'Ajuntament proposa trobar una fórmula de consens que signifiqui la retirada de la tanca actual ajustant-la a l'entorn de la propietat privada (porxos i cul-de-sac cap al solar públic del darrere l'edifici).

El veïnat del barri i l'AVV es mostren oberts a treballar aquesta proposta i demanen que es presenti públicament en el Consell de Barri del gener una proposta que el Districte consideri adequada. El Districte va acceptar portar el debat al proper Consell de Barri. El veïnat i l'AVV seguim demanant un espai públic obert i digne. #AvallLaTanca!

Anem a dinar al menjador comunitari

Ca l'Isidret posa les estovalles i obre el menjador, un espai que nodreix la comunitat amb una alimentació saludable, sostenible i a un preu assequible.

El Casal és un espai intergeneracional, gestionat per l'Associació Taula Eix Pere IV, on podreu trobar activitats per a totes les edats, col·lectius i gustos diversos.

El menjador comunitari s'emmarca en el projecte integral de cuina comunitària del Casal Ca l'Isidret, que es va impulsar ara fa dos anys amb la finalitat d'obrir la cuina al barri, com a espai de relacions comunitàries.

Des de la cuina del casal es van articular propostes de seguretat alimentària, és a dir, d'accés a l'alimentació sana (Un plat a Ca l'Isidret) i de sensibilització, informació i capacitat bàsica al voltant de l'alimentació saludable i sostenible per treballar amb les comunitats la sobirania alimentària, tot impulsant accions de dinamització socioeconòmica del territori amb itineraris de capacitat ocupacional en auxili de cuina, dirigits a persones en risc d'exclusió social i vulnerabilitat ocupacional.

Amb l'obertura del menjador el projecte profunditza en el repte d'afavorir la seguretat alimentària dels barris, amb criteris de sobirania, per a les persones així com per als territoris.

Fes salut i escull un dinar socialment responsable i solidari! Amb el teu àpat contribuiràs a la sostenibilitat del servei UN PLAT A CA L'ISIDRET, que reparteix àpats gratuïts a les persones del barri en situació de dificultats econòmiques i inseguretat alimentària.

BON PROFIT!

Les infermeres diem prou

El 22 de novembre passat es va signar el III Acord de les condicions de treball del personal estatutari de l'ICS (metges, infermeres, TCAI, administratius, treballadors socials, psicòlegs i tots els diferents perfils professionals que formen part de l'Institut Català de la Salut). No ens sentim representades pels sindicats a la Mesa de Negociació i així ho volem fer saber.

Les infermeres del CAP Ramon Turró volem mostrar el nostre desacord amb aquest conveni i ens hem adherit a les accions de protesta i mobilització que s'estan duent a terme a diferents CAP de l'ICS. Hem començat fent protestes a la porta del centre

juntament amb els administratius, ja que el seu col·lectiu i d'altres de l'ICS gairebé no tenen millores amb el nou acord.

Les infermeres hem anat assumint els últims anys noves competències, però sense el reconeixement econòmic que pertoca ni la formació pertinent a càrrec de l'empresa; sense oblidar la gestió de la vacunació covid que va recaure, en la major part, sobre el col·lectiu infermer.

Aquest acord genera desigualtats com la diferència de pujada de sou entre els metges (15.000 € anuals) i la resta de col·lectius (1.700 € infermeria o uns 500 els administratius,

si assoleixen objectius) i perpetua diferències injustificables com que els metges cobrin un complement d'exclusivitat amb l'empresa o que rebin una compensació econòmica per l'augment de pacients al contingent, i la resta de col·lectius no.

Volem deixar clar que estem contents pels nostres companys metges i pels pacients. Necessitem metges, metges ben pagats i contents, però creiem que aquest acord és discriminatori per a la resta de col·lectius que no són medicina. Recordem que les infermeres som el col·lectiu majoritari de la sanitat pública i que sense infermeres no hi ha sanitat.

El piano del compositor Xavier Benguerel a la Sala Beckett

Sílvia Gasset, vídua del compositor Xavier Benguerel Godó (Barcelona, 1931-2017), ha obsequiat la Sala Beckett amb el piano vertical que el músic català feia servir per als seus treballs de composició.

Xavier Benguerel, distingit amb la Creu de Sant Jordi l'any 2014, autor d'obres com *Cantata d'Amic i Amat* (1959), *El llibre vermell*, estrenada al Gran Teatre del Liceu el 1988, o *El cementiri marí* (2017), basada en l'obra poètica de Paul Valéry, entre moltes altres, tenia una estreta relació, per residència i per orígens familiars, amb el barri del Poblenou, motiu pel qual la seva vídua, Sílvia Gasset, ha volgut que el piano del seu espòs continuï fent servei, ara, per a les activitats escèniques i musicals d'un equipament cultural del mateix barri.

La Sala Beckett rep aquest obsequi amb agraïment i sentiment de responsabilitat, i n'assegura un ús i una cura a l'altura de la qualitat artística i personal de qui en va ser l'anterior usuari.

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

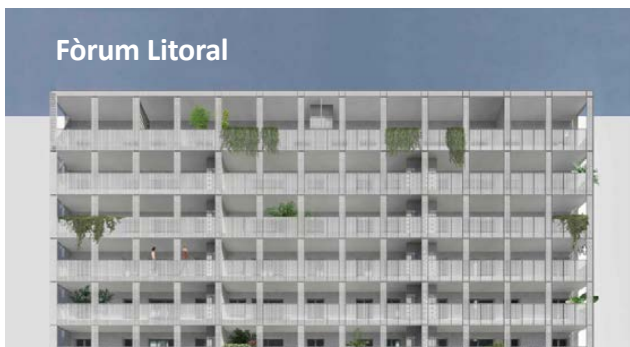
Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

www.femciutat.cat info@femciutat.cat

ARA VE NADAL
ARA VE BARCELONA

ARA VE NADAL
ALS BARRIS DE
SANT MARTÍ

Tota la programació, a:

barcelona.cat/santmarti

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Sant Martí